

PRZYWITANIE (15) *sb n*

a jasne; e z tekstów nieoznaczających *é* oraz *-é*.

sg *N* przywitani(e) (3). ◇ *G* przywitaniã (1). ◇ *A* przywitani(e) (6). ◇ *I* przywitanim (1). ◇ *L* przywitaniu (4).

Sł stp, Cn notuje, Linde XVI (jeden z niżej notowanych przykładów) – XVII w. s.v. przywitać.

Pozdrowienie osoby spotkanej, przybyłej lub do której się przybyło, słownie lub za pomocą przyjętych gestów; salutatio PolAnt, Cn; consalutatio Mącz (15) : BielKron 414 marg; Mącz 366b; SkarŻyw 454; Właśnie tedy każe ten chytry łługá [tj. Syrus z komedii Terencjusza „Adelphi”]/ nęcić ludzi iákoby Cietrzewie. A ponętá nie inśza iest/ iedno chytrość/ twarzyczká y mowká łagodna/ [...] ochotne przywitanie/ czapeczká ná głowie nieprzybita KlonWor ded **3.

przywitanie czyje [= kto wita] (2): A gdy wflyśzálá Elizábetá przywitanie Máryey/ rozigráło się niemowlátko wżywoćie iey BudNT Luc 1/37; BielRozm 26.

przywitanie czyje [= kto jest witany] [w tym: G sb i pron (2), ai poss (1)] (3): OpecŻyw 19v; Praeparare orationem ad excipiendum regem Nágotowác rzecz ná prziwitanie królewskie. Mącz 280c, [114]d.

Zwrot: »na przywitanie wyjechać« (1): bo iednák gdy ná tę łtronę Gor Belgian Tátárowie przyśzli/ żaden przeciw im ná przywitanie niewyiechał/ iedno Krol Ormiánłki BielKron 438v.

Szeregi: [»poradowanie abo przywitanie«: Prziyáchał tedy do Ieruzálem/ á ofiárował nawiętłfemu Bogu: á wczyniwłfy poradowanie ábo przywithanie [gratias reddidisset]/ co się godziło wczynił włfyłthko mieyfcu onemu. Leop 3.Mach 1/9 (Linde s.v. przywitać).]

»przywitanie i pozdrowienie« (1): Nábożné ij rofkółfné tolenijé s prziwitaniym ij s pozdrowieniym nowo narodzonego pana Iezufa. OpecŻyw 19v.

Wyrażenie przyimkowe: »na przywitaniu« = witając (3): BielKron 59, 429v; łtąd był vrołł obyczay v onych narodow/ áby białe głowy dawály ná przywitaniu pocałowanie męzczyznom łobie krewnym y powinowátym WerGość 264.

Iron.: Pierwsze starcie z nieprzyjacielem, rozpoczęcie wojny (1): Owa Boże day łzczęście/ choć [= czy] się bić będziemy/ Choćia ná przywitanie domá zołtániemy [tj. czy będziemy czekać nieprzyjaciela w domu]. Prot B4v.

Przen (1) :

Zwrot: »na [czyje] przywitanie wyniść« (1): OWo idzie w kościół łwoy pánuiący Pan ktoregoś my łzukali [...]: ná iego przywitanie wynidzmy/ wierni fynowie kościelni/ y narodzie ná iego obietnicách fundowány. SkarŻyw 111.

Cf PRZYWITAĆ